HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

לרבי יאשיה דדריש. סהיה כדורו וכן גילו למפוקי רבי יאשיה הגדול סהיה מנח: **שמתיר בפסרשה.** שלם הסרים קודם לעומר עומר מביל ואע"ג דלא גדל כלום: **מנלן.** בתמיה: **דכתיב אביב.** קלוי בחש (ויקרא ג). מדקאמר מן התביב הבא העומר: **מכלל דאיכא דלאו אביב.** וקשרי ליה עומר דהא לא ממעטיה קרא אלא מהבאת העומר לחודיה: **וקפריך דלמא דלאו אביב.** שרי ולעולם שהביא אלים אבל מבושה אלא שהביא אלים לא שרי לה עומר. (ה) **מביב מבושל כל לרבו: מכלל דאיכא דלאו בר חרמש.** ויהיו אלא שהביא אלים לפי שהביא אלים בר חרמש הוא ושרי ליה עומר דהא לא ממעטיה אלא (ו) מחרמש[ה] [מז]: וקפריך **דלמא דלאו בר חרמש.** שרי ולעולם דהוא בר חרמש ושרי: **קמ"ל.** מהאל חרמש בקמה: **מכלל דאיכא דלאו בר קמה.** והיינו אלא אמר רבא אשר תזרע משעת זריעה אמר ליה רב פפא לרבא אי הכי אע"ג דלא השריש נמי אמר ליה (ז)סודני בשדה כתיב: **מתני'** ד[ז] (ז)אקוצרין בית השלחין שבעמקים אבל לא גודשין (ז)**אנשי יריחו קוצרין ברצון חכמים וגודשין** שלא ברצון חכמים ולא מיחו בידם (ח)קוצר (ב)לשחת (ג) מאביל לבהמה א"ר יהודה: **אימתי** בזמן (ד) שמתחיל עד שלא הביא שליש ר"ש אומר (ה) יקוצר ויאביל אף (ו) משהביא שליש (ד)וקוצרין מפני נטיעות (ז) מפני בית האבל מפני ביטול בית המדרש (ד) (ה)**לא** (ח) **יעשה** אותן כריכות אבל מניחין צבתים (ו)מצות העומר לבא מן הקמה לא מצא יביא מן העמרים (ז)מצותו לבא מן הלח לא מצא יביא (ח) **יבש** (ה)מצותו לקצור בלילה (ו) (ב)נקצר ביום כשר (ז)ודוחה את השבת: **גמ'** תניא ר' בנימין אומר כתוב אחד אומר (ג)וקצרתם את קצירה והבאתם את העומר וכתיב ראשית קצירכם אל הכהן הא ביצד ממקום שאתה מביא אי אתה קוצר ממקום שאי אתה מביא אתה קוצר אימא ממין שאתה מביא אי אתה קוצר ממין שאי אתה מביא קוצר ההוא לא מצית (ד)אמרת מדרבי (ה)יוחנן: אנשי יריחו קוצרין ברצון חכמים וגודשין שלא ברצון חכמים [וכו']: (ו) מאן שמעת ליה דאמר מיחו ולא מיחו רבי יהודה וסבר ר' יהודה קצירה דאנשי יריחו ברצון חכמים הואי והא תניא (ז)ששה דברים עשו אנשי יריחו שלשה ברצון חכמים ושלשה שלא ברצון חכמים ואלו שברצון חכמים (ח) מרכיבין דקלים בכל היום וכורכין את שמע וקוצרין לפני העומר ברצון חכמים ואלו שלא ברצון חכמים גודשין לפני העומר ומתירין גמזיות של הקדש של חרוב ושל שקמה ופורצין פרצות בגנותיהן ובפרדסותיהן להאכיל נשר לעניים בשני בצורת בשבתות ובימים טובים דברי ר"מ אמר לו רבי יהודה אם ברצון חכמים (ט) הן עושין יהו כל אדם עושין כן אלא אלו ואלו (י) שלא ברצון חכמים ועל שלשה מיחו בידם ועל שלשה לא מיחו בידם ואלו שלא מיחו בידם מרכיבין דקלים כל היום וכורכין את שמע וקוצרין וגודשין לפני העומר ואלו שמיחו בידם מתירין

ומפני (ט) **היום.** בפרק מקום שנהגו (פסחים דף נ.). מפרש דמנחת כופרת דיליכא נגו נקופתא ומימה דהכא לעיל (דף נג.) ממרינן גבי רבי אילעי קן בפניית בשביעית בדיעבד קן ופירש בקונטרס אם קלקלו זכריה אמין נוטלין פירות לכך נראה לפיכך דיעבד אם הנקבות אבל זכריכין עושים פירות ועבירה פי' בערך ניסתן (ב) דניסתני אם הם תמריס קטנים שבקטומתן הם מתוקין ובגמרא נעשין מריס בעין שקדים מריס לסוף פ"ק דמולין (דף כה:) ולכך מותר לקוצן פן יופסדו ומרכיבין דקלים פי' בערך ניסתן אם הם דקלים נקטום שמתאוים לזכר ומשיר פירותיו עד שמניחין זכר וכורכין בו ומשממרין פירותיו ומתוק דוקא דקלים דומיה ליפה יותר ממר במדרש מה ממר זו יש לה תמוה אף ישראל יש להם תמוה לעשות רצון חכמים יריחו מעשה בשמים שבשמים (ג) דקל ממר שהוא לחם לקלים שבירושלים ומתוקה והניח כליך יימור מדקל ממר מירושלים וכהניח כו וטען פירות כשתמלוך:

וכורכין את שמע. בפרק מקום שנהגו (פסחים נ.). מפרש היכי עבדי (ב) ממר כך יהושע בה] ממר שמוגל ולא היו מפסיקים ונראה לפרש דלא היו מפסיקין בין ישראל לשם שלא יהא נראה כאומר ליראל שמע ישראל כי כ' אלהינו ה' אחד ובירושלמי ממרינן שלא היו מפסיקין [בו] בין תיבה לתיבה ויש מי שאומר שלא היו מפסיקין בין אחד לנרון:[בו] **וקוצרין לפני העומר.** יש ספרים שכתוב בהן נדבכי רבי מאיר קולין (ג) וגודשין וכן בתוספתא ובסלת בלולן חכמים תנתא (ה) וזותנין

מרכיבין דקלים קוצרין בית השלחין. פירשתי לעיל (ו): **מרכיבין** דקלים בכל היום. בפרק מקום שנהגו (פסחים דף נ.). מפרש דמנחת כופרת דיליכא נגו נקופתא ומימה דהכא לעיל (דף נג.) ממרינן גבי רבי אילעי קן בפנייתא בשביעית בדיעבד קן ופירש בקונטרס אם קלקלו זכריה אמין נוטלין פירות לכך נראה לפיכך דיעבד אם הנקבות אבל זכריכין עושים פירות ועבירה פי' בערך ניסתן (ב) דניסתני אם הם תמריס קטנים שבקטומתן הם מתוקין ובגמרא נעשין מריס בעין שקדים מריס לסוף פ"ק דמולין (דף כה:) ולכך מותר לקוצן פן יופסדו ומרכיבין דקלים פי' בערך ניסתן אם הם דקלים נקטום שמתאוים לזכר ומשיר פירותיו עד שמניחין זכר וכורכין בו ומשממרין פירותיו ומתוק דוקא דקלים דומיה ליפה יותר ממר במדרש מה ממר זו יש לה תמוה אף ישראל יש להם תמוה לעשות רצון חכמים יריחו מעשה בשמים שבשמים (ג) דקל ממר שהוא לחם ל